

ספרות:

- [1] אביעם 1968 (א); אביעם 1968 (ב).
- [2] ויילר-פולק 2008.
- [3] החוק נידון בפרק 5 לעיל.
- [4] שטרנבוך 1969.
- [5] דברי הכנסת כט, ישיבה תיג, עמ' 2973–2982, 11 ביוני 1969.
- [6] חוזר מנכ"ל משרד הבריאות 2/97.
- [7] דברי הכנסת כט, ישיבה תיג, עמ' 2974, 11 ביוני 1969.
- [8] דבר, 14 ביולי 1953.
- [9] חרות, 15 בינואר 1952; הצפה, 9 בפברואר 1953; הצפה, 27 באוגוסט 1953.
- [10] פרנקל 1975, עמ' 192. המידע אושר בשיחת המחבר עם ד"ר פרנקל, שראה את הדוח במו עיניו.
- [11] הרניש 1978. התרומה הזאת הייתה למעבדת האנטומיה, ולא התייחסה כלל לקביעת המוות.
- [12] כהנא 1978; פיינשטיין 1985, חושן משפט, ס' עב.
- [13] הודעה לעיתונות מיום 11 ליולי 1978.
- [14] רקובסקי 1979, עמ' 371.
- [15] רקובסקי 1985, עמ' 213–214.
- [16] פרוטוקול ועדת חוק ומשפט, 5 ליולי, 1978, עמ' 12.
- [17] רקובסקי 1993, עמ' 139–144.
- [18] הכוונה במונח זה היא שאם לא הודיע אדם במפורש על התנגדותו, חזקה עליו כי הוא מסכים לנטילת איבריו אם יגיע חלילה למצב של מוות מוחי.
- [19] חריש 1988, סעיף 5 סעיף קטן ג (3). רופאי הדסה שלחו לחריש שאלות הבהרה. עד היום לא זכיתי לקבל תשובה ממשרד היועץ המשפטי לממשלה לשאלתי מה ענה להם היועץ המשפטי.
- [20] Johnson and Goldstein 2003